

בדבר חתיק שיוצע לפרוג. נהעוררו קשיים. לא יקבלו פחות מסטחר
והעשית (או אוצר). מה יהא על יוסף? זה הלך מחישיבה כשהתחילו לדבר בענין
זה. אשכול הציע (לאחר גמר הישיבה) שיוסף יקח אוצר והוא יקבל תחבורה
ופיתוח. לי נראה מאוד הדבר, כי נדמה שיוסף יהיה שר אוצר טוב. אבל כמה
חברים בוודאי יתנגדו לכך.

סעד לע"ע ישאר ככה. ובג תחבורה לא הימסר לאיש עד שנדע החלטת הפרוג.

מחר אכנס המשלה ואציע לפי יענה רק קבלת נורוק לחיק דואר. אם עד יום
ב' לא נדע תשובת פרוגרסיבים אמסור לכנסת רק על חיק דואר והוספת נורוק.
לא ברור מה גול תברותה של גולדה.

עוררתי בעית משרד בטחון שאני רוצה למסור לאחר החיילים, כי איני רואה
אזרח מחאים /אילו שאל היה בריא היה בא בחשבון). ארגוב הביע התנגדות חריפה,
כאילו יש כנומיות פוליטיות בצבא. שאר החברים לא הגיבו עדיין.

30.10.52, יום ה'

יצאתי לכנוס קציני חיל האוויר בחיפה. נאסחו גם קציני העתודות, בס"ה
כ-800 איש.

הודיתי לרמטכל ולמפקד חיל האוויר הגילו עקבות תעופה בימי התנך
(רכב האש של אליהו, מוטות כנפיו בכל רוחב הארץ), בניגוד למה שהשבתי קודם,
וגם בדקתי ומצאתי שנמצא כבר בתהלים האור מלא וגם שמו המפורסם של טטוס קרב,
והתיאור נעשה ע"י דוד המלך (פרק יח' יל תהלים, גם שס"ב, כב'), וזו חלטות:

"עלה עשן באפו, ואש מפיו האכל, גחלים בערו מפנו. ויסל שמים וירד, וערפל
חתת רגליו. וירכב על כרוג. ויעף, וידא על כנפי רוח. ישה חשך סחרו,
סביבוחיו סבתו, חשכת מים מים, עבר שחקים. פגגה נבדו עביו עברו, ברד ובחלי
אט. - וישלח חציו ויציצט, וברקיע רב ויהמס" - ולכן תכזה סחיל האויר שלנו
מונה רק 5 שנים. החיטטוריה הצבאית שלנו מתחילה עם הטגביא והלוחם העברי
הראשון, אברהם אבינו שנלחם בכורלעמר מלך עולם וחבעל מלך גוים ואמרפל מלך
שנערצ/ ואריאן מלך אוסר.

אכן המא שנ ה אלה, האחרונות, עיכלו כהוכן סאורעזה ועלילות אלא
רבים כמותם ככל ארבעת אלפים השנה. עמדהי רק על חמס עלילות, הסרכזיות
והמבריעות ביותר חקמת המדינה, מלחמת הקוהכיות, הכעלה הישוב, תנועת ובגין
והפיתוח, גיוס הון מועפות.

כל אחת העלילות האלה יש לה סמסעות, מוכן חטיבות ונסיבות מסלה,
הצד השווה שביניהן - שכולן נעשו בניגוד לחגיון המקובל ולטעסיות הנסיונות
של ריאליסטים, אבל אין לראות בהם נסיט, כי נעשו סחוך חכרת יהודי מיוחד
ומחוך יכולת גנוזה שלא הכין זר.

חקמת המדינה - היא המעסה הפנטסטית ביותר בתולדות חקמים. עט סטורד
שנידח מעל ארצו למני אלתים שנה, והארץ נושבה זה למעלה כאלף ושלוש שאות
שנה ע"י עם אחר, שחטט סביב הארץ שטח ענקי של למעלה מארבעת מיליון מ.ס.
ומונה כשבעים מיליון נפש, חקיסמדינה - כשהתנגד לכך כל העולם הערבי,
המעצמה העולמית בעלת החשטעה הגדולה בארצות המזרח, ומחוך הונגדות של חלקים
גדולים בעם היהודי וגם כהנועה הציונית (מחוך ריאליסטוס, חשט לכוחות
מחר" וכו').

מאורע ממשטסי שני " שלחמהנו נגד כל עמי ערב. איזה מומחה צבאי הוא

מניח אפשרות זו אילו היו אומרים לו באפריל 1947 (אז בדקתי חזיון של
ההגנה) כי סדר אחד צומד ישוב של 60.000 ולו 350 ישובים מנותקים בשטחים
נפקדים, ולעומתם - 1.2 מיליון ערבים בארץ השולמים על כל הכבישים ועל סמך
רצוף ולעזרתם שבע מדינות ערב, עם צבאות מסודרים, עם נשק כבד, תותחים,
טנקים, מטוסי קרב - כשביריגו יח רק 10.000 רובים, 1900 מקלעים, 186 מכוניות
ירית קלות, 672 מרגמות של שני אינצש ו-96 מרגמות של 3 אינצש?

ומי טאנסי המעשה היה רואה אפשרות של השמדה הארץ הקטנה, ההרוסה במדינה
שנוסדה בלהבות מלחמה מאות אלפים מהגרים עתוסרי הון וכוסר מקצוע והשכלה
כסאין בארץ בחים, ומזון, וחמרי בנין, וזרעים, ובעלי חי, וחמרי גלם, וכלי
רכב, וכבישים ומכוניות - כלום עליה זו לא תוליד אנרכיה, רעב, מהומות,
אנדרלמוסיה?

וחנופת חבנין - הקמת מאות ישובים, טלילת מאות קילושטרים של כבישים
בנגב ובהרים, הקמת אלפי בתי מלאכה ובתי חרוט, בנין רבבות בחים, מוסדות,
ב"ס ועוד - ע"י מהגרים גמולי עבודה ושבע, ללא כל הסברה מוקדמת, מקצועות
ותרבות?

וגיוס הון חועטות - נוכח עליה ללא הון, כשרכושם של שוש מיליון
יתודים הוהרם ברוסיה ובגרורותיה, כשתוצאות הון נאסרה בכל העולם החטטי חוץ
מארצות אחדות, וכשרוב העליה בא מארצות ולות ועניות - לגייס מאות מיליונים
של חון - במלווים ממלכתיים בין לאומיים, במלוות עצמאות שכל המומחים
המיננסיים התנגדו לו כי אינו אפשרי לרעתם, ולכסוף השילומין מברטניה - חקדים
ראשון בהיסטוריה העולמית שעם קטן מכריח בכוח מוסרי בלבד עם גדול וחקיף שגם
המזרח וגם המערב מחזר אחריו - לשלם פיצויים ולהשיב חלף מהגזלה וחשוד.

אין כל אלה לא היו נסיון - אה כי אנשי הכעסה והסומהינ לא ידעו כורס.

במחיצות הממשלה הנבחרת הראשונה בכנסת קבע אז רח"מ שכל אחד מהיעדים

של המדינה - בטחון, קיבוץ גליות, עיצוב דמות אותה ריכונית ומתקדמת הוא

כפעם למעלה מיכלתנו, ונעשה אותם, לא רק באבר זהו צו הגורל ואין ברירה,

אלא באשר אנו סאמינים כשלשה, וסחם גיבנה: אהבת העם ויכלתו הגבוהה, תהלוציות

הגבוהה בנוער בארץ ובבולה, ובכוח חמדע.

בכוח עשינו השלואכה וכיצענו חסש הקלילות.

שלושת אלה הכרהיים במיוחד לחיל האויר - הענף הקנה והחיוני ביותר

בצ.ה.ל. אם כי אין חיל האויר לבדו יכל לקיים בטחון ולנצח, אף לא צ.ה.ל.

כולו - כי בטחוננו הוא ביכלתו השוטלית של העם, בעצמחו המוסרית ובשרי

המשקי והכספי והסקצועי. אבל אין בטחון כלי צה"ל, ואין צה"ל כלי חיל אויר,

והוא יבנה אך ורק מהחנדות טובי העם גם בגולה לח"א, שתאדרת היכולת ההלוצית

של הנוער ושיטוש מלא בחידושי המדע והטכנולוגיה המתקדמת. עליהם יכון כוחנו.

ואיחלתי לח"א שלא יבייש עברו הקצר ורב-הזוהר ויהיה ראוי לעתיד

הגדול הצפוי לו ולעם במולדת העצמאית.

- בשש חזרתי לח"א ושהיתי שעה קלה במועצה ההסתדרות, ובחצות עליהי

לירושלים.